

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313206281
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8313206281.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a Mgr. Miloša Koleka v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ulici Karadžičovej č. 8, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, na ulici Karadžičovej č. 8, proti žalovanému P. C., nar. X.X.XXXX, bývajúcemu v X., na ul. X. č. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, na Nám. Legionárov č. 5, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, na ul. Sovietskych hrdinov č. 163/66, o zaplatenie sumy 251,86 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 30.1.2014, č.k. 11C/210/2013-76 takto jednohlasne

r o z h o d o l :

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka.

M e n í rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti týkajúcej sa sumy 23,88 Eur s prísl. tak, že žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi sumu 23,88 Eur s 9 % úrokom z omeškania od 12.5.2010 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia vo výške 73,30 Eur a z iných trov vo výške 26,73 Eur a žalovaný je p o v i n ý ju zaplatiť JUDr. Jánovi Šoltésovi, advokátovi, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 180,15 eur spolu s 9% úrokom z tejto sumy od 12.06.2010 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaného zaviazal na náhradu trov konania žalobcovi pozostávajúcich z iných trov vo výške 7,10 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 30,37 eur. Žalobcovi bola zároveň uložená povinnosť nahradiť trovy konania vedľajšieho účastníka vo výške 58,58 eur.

Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu o pripojení. Na jej základe boli poskytnuté žalovanému služby telefónneho pripojenia a žalovaný sa zaviazal za ne platiť odplatu. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a právneho predchodcovi žalobcu neuhradil faktúru splatnú dňa 11.7.2010 v sume 0,10 Eur, faktúru splatnú dňa 11.5.2010 v sume 23,88 Eur a faktúru splatnú dňa 11.6.2010 v sume 180,08 Eur. K podaniu žaloby na súde došlo dňa 13.5.2013. Žaloba ohľadne sumy 23,88 Eur splatnej dňa 11.5.2010 tak bola podaná po uplynutí 3 - ročnej premlčacej lehoty. V dôsledku vznesenia námietky premlčania žaloba v tejto časti

musela byť zamietnutá. Čo do zvyšku žalobe na úhradu sumy 180,15 Eur z titulu neuhradených faktúr splatných dňa 11.7.2010 a dňa 11.6.2010 súd prvého stupňa vyhovel.

Ďalej zamietol nárok žalobcu uplatnený z titulu zmluvnej pokuty vo výške 47,80 Eur. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia súdov, v ktorých bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, resp. ktorými došlo k právoplatnému zamietnutiu žalôb o plnenie z rovnakej zmluvnej pokuty z dôvodu jej neprijateľnosti.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom.

Výrok o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným bol odôvodnený ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p. a výrok o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku, a to konkrétne proti výroku o zamietnutí žaloby v časti týkajúcej sa sumy 23,88 Eur s prísl., výroku o trovách konania účastníkov a výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok v tejto časti zmeniť tak, aby žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie sumy 23,88 Eur žalobcovi spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 23,88 Eur od 12.5.2010 do zaplatenia spolu s trovami konania s tým, že vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania priznaná nebude. Ako dôvod uviedol, že zo zamietnutím žaloby v časti o zaplatenie sumy 23,88 Eur s prísl. sa stotožniť nemôže. Dôvodom takehoto rozhodnutia malo byť premlčanie nároku žalobcu z titulu neuhradenej faktúry splatnej dňa 11.5.2010. Posledný deň premlčacej lehoty na uplatnenie tohto nároku pripadol na 11.5.2013. Premlčacia lehota je hmotnoprávnou lehotou, pričom deň 11.5.2013 pripadol na sobotu. Posledný dňom premlčacej lehoty sa tak stal najbližší nastávajúci pracovný deň podľa ustanovenia § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorým bol 13.5.2013. Čo sa týka vedľajšieho účastníka na strane žalovaného pre jeho účasť v konaní je nevyhnutný aj samotný súhlas žalovaného s pomocou v spore formou vedľajšieho účastníctva. Je vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého si v konaní neželá. Bez výslovného súhlasu žalovaného s vedľajším účastníkom nebolo možné konať a na formulárové vyjadrenie vedľajšieho účastníka sa vôbec nemalo prihliadať. Je rovnako nepredstaviteľné, aby vedľajší účastník si vyberal v akej časti sporu bude obhajovať záujmy žalovaného. Žalobca sa domáhal v konaní zaplatenia peňažnej pohľadávky vyjadrenej jednou pevnou sumou a ak už vedľajší účastník do konania vstúpil z vlastnej iniciatívy tak mohol vstúpiť len do celého konania a nie len do určitej pre neho výhodnej časti. Predmetom konania je zaplatenie sumy 251,86 Eur, z ktorej zamietnutá časť predstavovala 47,80 Eur. Po odrátaní tohto neúspechu patria žalobcovi trovy konania vo výške 62 % z celkovej výšky ním uplatnených trov. Z povahy inštitútu vedľajšieho účastníctva plynie, že jeho účelom je pomôcť niektorému z účastníkov sporového konania. Vedľajší účastník je združením podľa ustanovenia § 25 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Toto združenie môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa. Podmienkou, ktorá sa vyžaduje pre zápis združenia je okrem iného aj jeho aktívne pôsobenie v oblasti ochrany spotrebiteľov po dobu najmenej 2 rokov. Z uvedeného vyplýva, že účelom združenia na ochranu spotrebiteľa je vo všeobecnosti aktívna ochrana spotrebiteľov a to aj v tzv. spotrebiteľských súdnych sporoch. Združenie preto musí byť spôsobilé poskytovať kvalifikovanú právnu ochranu a pomoc spotrebiteľovi bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom. Vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť spotrebiteľom právnu ochranu a pomoc v spotrebiteľských súdnych sporoch.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu smerujúce proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka nie je opodstatnené.

Pri rozhodovaní o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvostupňovým súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

Novelou Občianskeho súdneho poriadku vykonanou zákonom č. 384/2008 Z. z. bola s účinnosťou od 15.10.2008 zavedená druhá skupina subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. Nové ustanovenie § 93 ods. 2 O. s .p. pri týchto subjektoch nevyžaduje preukazovanie právneho záujmu na výsledku sporu. Je tomu tak preto, lebo cieľom navrhovanej úpravy vychádzajúc z dôvodovej správy bolo rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu vstupovať do konaní ako vedľajší účastníci. Oprávnenie na vstup do konania vyplýva priamo zo zákona. V prípade sporov spotrebiteľských, preto na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Vedľajší účastník v súlade s ustanovením § 93 ods. 3 O. s .p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh. Ak teda Občiansky súdny poriadok umožňuje vedľajšiemu účastníkovi vstúpiť do konania z vlastného podnetu je zrejmé, že k tomuto kroku nepotrebuje ani súhlas účastníka, na strane ktorého chce vystupovať. Prípustnosťou vedľajšieho účastníctva sa súd môže zaoberať, len ak niektorý z účastníkov neprípustnosť tohto vstupu namieta. V prejednávanej veci žalobca prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania namietol, pričom o jeho námietke bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Humenné zo dňa 11.11.2013 č.k. 11C/210/2013 - 63. Týmto uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.12.2013 bol vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného pripustený.

Vo veci sa nedá stotožniť s argumentáciou o nemožnosti priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi pre rozpor s právnou úpravou vedľajšieho účastníctva a úpravou náhrady trov konania, ako aj z dôvodu neúčelnosti týchto trov len preto, lebo vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p.. Vstupom do konania mu vznikajú i práva a povinnosti súvisiace s náhradou trov konania upravenou v ustanovení § 142 a nasledujúcich O. s. p.. To znamená, že v prípade úspechu v spore mu môže byť priznaná náhrada trov konania a v prípade neúspechu môže byť zase zaviazaný na náhradu trov konania.

Predmetom konania v prejednávanej veci boli dva samostatné nároky a to nárok na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb a nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. V tejto súvislosti je právne bezvýznamné, že žalobca tieto nároky v petite žaloby vyjadril jednou pevnou sumou. Pri právach zo samostatným skutkovým základom treba úspech a neúspech účastníka posudzovať osobitne podľa toho, v ktorom nároku, ktorý by mohol byť samostatne uplatnený bol úspešný a v akom rozsahu a v ktorom zase nie. Trovy potom treba separovať a osobitne o nich rozhodnúť.

Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t. j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní o veci samej. Nie je možné považovať za čiastočný úspech ak žaloba, v ktorej sa uplatnili viaceré nároky, bola čiastočne úspešná a čiastočne sa zamietla tak, že úspech i neúspech sa týkali samostatných nárokov. V takom prípade sa plný úspech alebo čiastočný úspech vo veci skúma so zreteľom na každý nárok, ktorý by mohol byť samostatne uplatnený. Ak ide o práva so samostatným skutkovým základom môže dôjsť aj k tomu, že povinnosti na náhradu trov konania sa budú určovať osobitne vo vzťahu ku každému z účastníkov. V súvislosti s rozhodovaním o trovách konania vedľajšieho účastníka je potrebné

pripomenúť, že vo vzťahu k nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobca nemal ani čiastočný úspech a preto pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka sa správne vychádzalo z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p..

Keďže súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka výšku trov vzniknutých vedľajšiemu účastníkovi správne ustálil odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka ako vecne správny potvrdil.

Zároveň zmenil rozsudok (§ 220 O.s.p.) vo výroku o zamietnutí žaloby v časti týkajúcej sa sumy 23,88 Eur s príslušenstvom a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 23,88 Eur s 9 % úrokom z omeškania od 12.5.2010 do zaplatenia.

Ohľadne tohto nároku sa nesprávne posúdila námietka premlčania. Faktúra vystavená na sumu 23,88 Eur sa bez akýchkoľvek pochybností stala splatnou dňa 11.5.2010. Trojročná premlčacia doba stanovená ustanovením § 101 Občianskeho zákonníka síce uplynula dňa 11.5.2013 tak ako sa to konštatuje v odôvodnení rozhodnutia, avšak tento deň pripadol na sobotu. Podľa ustanovenia § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Vychádzajúc z uvedeného ustanovenia posledný deň lehoty tak pripadol na pondelok 13.5.2013. V tento deň žalobca podal žalobu na súde a preto ním uplatnená suma 23,88 Eur s príslušenstvom premlčaná nie je. Preto aj v tejto časti bolo potrebné žalobe žalobcu vyhovieť.

Žalobcovi ako úspešnému účastníkovi v spore o nároku na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb vo výške 204,06 Eur vznikol podľa ustanovenia § 224 ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. nárok na zaplatenie trov konania v čiastke 129,03 Eur pozostávajúcej zo súdneho poplatku zo žaloby vo výške 16,50 Eur, zo súdneho poplatku za odvolanie vo výške 16,50 Eur, z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 3.1.2013 a spísanie žaloby dňa 10.5.2013) vo výške po 19,92 Eur za úkon, z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (spísanie odvolania dňa 27.2.2014) vo výške 16,60 Eur, z režijného paušálu za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2013 v sume po 7,81 Eur za úkon, z režijného paušálu za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2014 v sume po 8,04 Eur a zo sumy 16,02 Eur tvoriacej 20 % DPH počítanú zo sumy 80,01 Eur.

Žalobca si ale z titulu iných trov uplatnil iba sumu 26,73 Eur (súdny poplatok zo žaloby vo výške 10,23 Eur a súdny poplatok za odvolanie vo výške 16,50 Eur) z titulu trov právneho zastúpenia pred súdom prvého stupňa len sumu 43,73 Eur a z titulu trov odvolacieho konania sumu 29,57 Eur. V tomto smere preto nebolo možné prekročiť návrh žalobcu v dôsledku čoho odvolací súd priznal žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia uplatnených do výšky 73,30 Eur a z iných trov uplatnených do výšky 26,73 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.